

Джерело краси й наснаги

У кінці XIX - на початку XX століть крицевим і трепетним злинуло над Україною слово Лесі Українки, щоб підняти підупалих духом, а знесиленим вернути віру і надію. У ці дні, коли минає 130 років від дня народження поетеси, у районній бібліотеці пройшов літературно-музичний вечір "Була ти віддана народу і, як народ, безсмертна ти".

...У святково прикрашеному залі -- портрет Лесі, обрамлений вишитим рушником, букет квітів. Тут же демонструється книжкова виставка "Полум'яна і безсмертна дочка Прометея". Мов крізь серпанок легендарності, на фоні українських народних мелодій проступає із розповідей ведучих і організаторів заходу Євгенії Дуліпи, Валентини Сакової, Ілони Курач і Тетяни Соловей образ поетеси -- ніжний і чистий, часто в задумі і смутку.

Розпочала творчу діяльність Леся Українка під впливом Шевченка -- і постала перед світом як одна з найгеніальніших жінок. Фізично хвороблива, вона не лякалася тьми і лихоліття, уже з перших кроків своєї творчості заявила: "Я вийду сама проти бурі і стану, -- поміряєм силу!".

Особистий біль і пекельна туга, трагічна печаль і скорбота в її поезіях органічно переплітаються з всенародним горем і йдуть з глибин життя багатостраждальної України, від уболівання за рідний край і уярмлений люд. Тож оптимізм, віра у силу волелюбного духу -- чи не найприкметніша риса Лесиного слова. Вона вірила у шасливу прийдешність свого народу, у те, що "встане велет із землі, розправить руки грізні і вміть розірве на собі усі дроти залізні".

Талановиті люди, як зорі, полишають слід у свідомості майбутніх поколінь. Багата спадщина Лесі Українки -- незглибиме джерело краси і творчого духу народу, з якого вічно черпати усім живущим і прийдешнім поколінням наснагу для життя, і праці, і боротьби за волю.

**Ольга КОНДРАТИШИНА,
завідділом обслуговування ЦРБ.**